

[Tholstrup.]

om Sukkerprisen ved en Frigivelse vilde stige saadan noget som en Snæs Øre pr. kg det første Aar for at komme op i Nærheden af Cubaprisen i Dag, som dog hurtigt vil rette sig, saa snart der kommer mere Sukker frem fra de Ostindiske Øer og Philipinerne og andre Steder, hvor Sukkerrørene gror. Det vil altsaa dreje sig om 3 Kr. 60 Øre for de 18 kg. Rationen gælder. Jeg tror gerne, Folk vilde betale lidt mere for Sukkeret, hvis de til Gengæld kunde købe saa meget de havde Lyst.

Selv om Prisen steg 20 Øre, vilde Kalorierne i Sukker alligevel ikke koste halvt saa meget, som Kalorierne i Dag koster i Kartofler, for slet ikke at tale om, hvad de koster i Kød; i Kalvekød koster de op til 25 Gange saa meget som i Sukker til den høje Pris.

En Stigning i Sukkerforbruget vil efter min Mening automatisk medføre et tilsvarende Fald i Forbruget af Brødkorn, Kød og Kartofler, som ved Eksport vil kunne give højere Eksportindtægter end den Indtægt, vi faar paa Sukkeret i Øjeblikket, og navnlig den, som vi har Udsigt til at faa fremover.

Jeg forstaar udmærket godt, at det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg) tager imod Forslaget om en 10 Aars Koncession, altsaa en Forberedelse til Planøkonomi, med Kyshaand, og siger: Det er dejligt, at vi kan snakke om Planøkonomi paa dette Omraade med Folk paa min Side af Midtergangen. Jeg forstaar godt det ærede Medlems Glæde. Han hører til den unge Fløj inden for Socialdemokratiet; han har den Opgave at faa gennemført „Fremtidens Danmark“. Men jeg deler naturligvis ikke denne Glæde, og jeg skal love for, at den Slags Tilsagn vil medvirke til, at der efter næste Valg kommer til at sidde flere paa den bageste Bænk, for er der noget, Folk ikke vil være med til, er det Planøkonomi, selv om Sukkerfabrikkerne gerne gaar med til det. Det viser, at Planøkonomien skal vi frygte ikke alene fra Kommuner og Socialdemokrater, men i lige saa høj Grad fra de Kapitalister, som er interesseret i at faa en Planproduktion. Det bliver altsaa ikke en Æggedans, men en nydelig Vals, de nu kan faa sammen med de konservativt indstillede Elementer. Jeg mener derfor, at Tidspunktet er inde til at frigive Sukkerproduktionen og saa lade Landmændene nøjes med at tage det hjem, de kan faa for Varen i den fri Omsætning.

Med Hensyn til en Statsovertagelse af Sukkerfabrikkerne vil jeg lige gøre opmærksom paa, at de Steder, hvor Stat og Kom-

mune har forsøgt sig, har det betydet højere Priser for Forbrugerne. Jeg tror ikke, at der vindes mange kommunistiske Stemmer ved at lade Sukkerfabrikkerne blive statsovertaget, hvis det er medvirkende til en Stigning for Forbrugerne for det Sukker, de skal bruge.

Jeg vil derfor slutte med at sige, at vi ikke kan medvirke til, at dette Lovforslag gennemføres.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart. (Krag):

Det ærede Medlem Hr. Tholstrup foreslog under Henvisning til Forholdene i Mexiko, at vi afskaffede Sukkerordningen. Dette er efter min Mening et typisk Udtryk for den meget teoretiske Tænkemaade, der gør sig gældende inden for det Parti, det ærede Medlem tilhører. Vi har i min i Forhold til Gennemsnitsalderen i dette høje Ting ret korte Levetid oplevet to store Verdenskrige. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Tholstrup, om han kan garantere, at der ikke kommer flere. Vi har under begge disse Krige faaet et tydeligt Indtryk af, hvor stor Værdi den danske Sukkerproduktion har haft for dette Land og dets Befolkning, en Værdi, som dels har ligget i, at det har været os muligt at forsyne den danske Befolkning med dette Næringsmiddel, hvis Billighed det ærede Medlem selv paa en saa overbevisende Maade gjorde Rede for. Desuden har vi haft stor handelspolitisk Gavn af Sukkeret. Saafremt man kunde være 100 pCt. sikker paa, at en lignende Situation ikke kommer igen, og være sikker paa, at man paa anden Maade, ved Dyrkning af andre Landbrugsprodukter, som det ærede Medlem nævnte, kunde opnaa en sikker Afsætning til høje Priser, ja, hvis saadanne Garantier kunde gives, saa vilde det være det rationelle ogsaa fra et planøkonomisk Synspunkt — det er jo en Slags planøkonomiske Overvejelser det ærede Medlem her er dybt inde i —, saa maatte man netop fra et rationelt planøkonomisk Synspunkt sige, at de paagældende Landbrugsarealer anvendes forkert, de skal ikke anvendes til at dyrke Sukkerroer, danske Arbejdere, danske Maskiner skal ikke bruges til at lave Sukker, men skal bruges til at lave disse andre Eksportvarer, som det ærede Medlem altsaa, hvis det skal kunne gennemføres, maa kunne garantere os kan afsættes til lønnende Priser.

Jeg ved imidlertid med Sikkerhed, at jeg i hvert Fald ikke turde afgive Garanti for, at der ikke kommer flere Verdenskrige. Jeg tør heller ikke afgive Garanti for, at vi kunde dyrke Foder til Svin og til lønnende